

Dubbelexponering, Lidköping 2019

Projektbeskrivning utav arbetsprocess, produktion och färdigt verk.

Rosanna Gunnarsson, tonsättare/ljudkonstnär

Augusti 2018:

Jag blev kontaktad om projektet utav Helena från Musikcentrum som beskrev ett samarbete med en Lidköpingsbaserad konstnär. Då var det inte bestämt vem konstnären skulle vara, eller inom vilket konstuttryck personen skulle arbeta. Idéer om en keramikernämndes dock.

Jag tyckte att projektet och konceptet att låta två discipliner mötas i en gemensam utställning lät väldigt spännande och nappade direkt!

Januari - Mars 2019:

När projektet fått klartecken började planeringsarbetet. Jag avvaktade fortfarande besked om vem den andra konstnären skulle bli och försökte tygla alla tankar om ljud/koncept/uttryck så mycket som möjligt. Det kändes viktigt att hålla tankar öppna och inte bestämma mig för mycket innan jag visste mer om konstnären jag skulle arbeta med. Dock visste jag att jag från ett ljudperspektiv ville arbeta med konstnärens fysiska material och arbetsprocess som inspiration för mitt eget arbete, men inte på vilket sätt och inte vad det skulle resultera i eller beskriva. Så när Musikcentrum och Lidköpings kommun inledde sökandet efter en lokal konstnär följde jag det med spänning!

I mars blev det klart att skulptören och keramikern Tony Abrahamsson skulle bli min kollega och kreativa medskapare i det här projektet! Vi träffades i Lidköping i slutet av mars tillsammans med projektledare Mikael Godée från Musikcentrum väst, Helene Nilsson från Lidköpings kommun, samt Amanda Österberg från Lidköpings konstmuseum. Under mötet diskuterade vi vad för typ av verk vi skulle producera och kom ganska snabbt fram till att både jag och Tony var mycket intresserade av att skapa en gemensam ljudskulptur - snarare än två separata verk. Helene och Amanda föreslog att placera ljudskulpturen utomhus i Lidköpings stadsträdgård och skulle undersöka möjligheterna för det.

Jag och Tony satte igång planeringen av verket direkt efter mötet och diskuterade olika former, hur ljud skulle kunna integreras i skulpturen etc. Tony började skissa på olika förslag och jag berättade om mitt ljudperspektiv och hur jag ville utgå ifrån fysiska material och tillverkningsprocesser. Tony beskrev de olika materialen han arbetar med, keramik och betong, vilket gav mig mycket tankar och idéer vidare.

April - Maj 2019:

Under den här perioden skickade Tony mycket olika skisser på form till själva skulpturen och hans idéer om en husform för att markera platsen runt skulpturen väcktes. Jag undersökte mycket om materialen betong och keramik, deras tillverkningsprocesser och kartlade hur jag skulle spela in konkreta ljud av de olika delarna.

Jag undersökte också olika högtalar och uppspelningalternativ. Vilket krävde en del tankeverksamhet då högtalare i utomhusmiljö under långa perioder kräver robusta och vädertåliga system. Jag ville inte heller kompromissa för mycket med ljudkvalitén. Efter många frågor och mail till ljudkonstnärskollegor så hittade jag en leverantör utav vibrationshögtalare (surface

transducers) som kändes perfekta att använda i en utomhusinstallation. De alstrar ljud genom att vibrera mot ett material - till exempel trä, glas, plexiglas, metall etc. och får då hela materialets yta att ljuda. Helt enkelt så kan man med hjälp av dessa transducers överföra ljud till ett material och t ex göra en hel trävägg till en högtalare. I mitt fall så ville jag använda det i husformen som Tony arbetade med och skulle placera runt skulpturen. Jag beställde två stycken 1x1 m plexiglas-skivor som skulle bilda som ett litet tak över skulpturen, samt två vibrationshögtalare för att bilda ett stereopar. Min tanke om att placera en högtalare inuti skulpturen fanns kvar och för det ändamålet hittade jag ett vintage bredbandselement som tidigare använts i bilar (bra ljudkvalité, men samtidigt mycket vädertåligt).

Vi träffades i Lidköping ytterligare en gång allihopa och diskuterade nu exakt placering i stadsträdgården. Samt datum för vernissage och utställningsperiod. Jag och Tony bestämde även att jag skulle besöka hans gård någon gång under juli för att testa ljud och högtalare.

I slutet av maj när jag kartlagt de olika materialens tillverkningsprocess började jag tänka och planera för verkets form, struktur, och vad jag ville säga. Min tanke var hela tiden att använda ljuden av de olika materialen som byggstenar/instrument för någonting annat. En slags dubbelprocess. Ur dem funderingarna växte idéer om att skildra livsprocesser, hur grundantaganden formar jaget, hur grundantaganden kan förändras och ändra vårt sätt att vara. Hur vi kan vara mjuka, kantiga, trasiga, hela, krossade, flytande, kokande, stela, porösa, vid olika delar i livet. Eller samtidigt hela tiden. Jag funderade också mycket över kärnor. Hur delar av mig kan förändras och byta skepnad, konsistens, och hur det är okej för mig så länge jag låter kärnan vara flytande.

Jag bestämde mig för att genom materialens ljud i olika stadier i tillverkningsprocessen skildra min egen konstanta tillverkningsprocess, flytande kärna. Och ihop med Tonys skulptur skapa en plats för att reflektera över jagets beståndsdelar. De fasta, krossade, porösa och flytande delarna av vem man är.

Juni 2019:

I början av juni satte jag igång med mina olika inspelningar. Planen såg ut såhär:

INSPELNINGSPLAN:

Betong:

Två hinkar betong

Kontaktmick spelar in blandning av pulver/grundmaterial till betongen

Hydrofon som spelar in Blandningen när vatten tillsätts

Hydrofon som spelar in när blandningen tjocknar

Hydrofon och Kontaktmick som spelar när den stelnar

Hydrofon, kontaktmick, och närmickad Rode spelar in när betongklumpen slås itu

Keramik:

Kontaktmick spelar in blandning av pulver/grundmaterial till leran

Hydrofon spelar in blandningen av leran

Hydrofon spelar in glasyrblandningen

Närmickad Rode spelar in bränningen

Närmickad Rode + kontaktmick spelar in när keramik slås itu, möter en hårt yta.

Först ut var betong-tillverkning. Jag förberedde ett gäng hydrofoner och kontaktmickar, samt material för att blanda betong. Jag använde mig utav fin och grovbetong - samma som Tony skulle använda i skulpturen.

Steg ett var att fästa hydrofonerna i mina hinkar, trycka på record, sen började jag helt enkelt blanda betong.

Jag lät betongen stelna över natten med "rec" knappen på.

Dagen efter hade jag fått till två fina betongklumpar och lyckligtvis fungerade hydrofonerna fortfarande!

Jag spelade in en hel del ljud där jag använde betongklumpen som ett instrument då ljudet inifrån själva klumpen skapade ett väldigt nära perspektiv.

Tillslut tog jag fram släggan och spelade in ljud medan jag slog fram hydrofonerna ur betongklumpen. En mycket katarsis liknande upplevelse!

När jag spelat in betongens tillverkningsprocess var det dags för keramiken. Jag kom i kontakt med en keramikkonstnär nära där jag bor, Eva Skarbäck, och fick tillåtelse att spela in ljud medan hon skapade och sedan brände keramik i sin bränningsugn. Ett nästan sakralt ljud som jag spelade in med hjälp utav kontaktmikrofoner fästa på själva ugnen, samt en vanlig Rode Ntg2 mikrofon.

I mitten av juni påbörjade jag själva komponerandet/mixningen av verket. Ungefär här bestämde jag att längden på verket borde bli längre än tänkt från början. Närmare halvtimmen för att vara exakt. Det kändes motiverat då jag ville beskriva en process.

Juli 2019:

Här någonstans hittade jag titeln till min del av verket - "KÄRNMUSIK".

Jag hade mixat klart lite mer än hälften - alla ljud var inspelade, processade och lagda i en sorts struktur utifrån grundmaterial, tillverkning, upplösning, återuppståndelse. Och tillslut en sista del i verket där processens ordning bryts och materialens olika konsistenser blandas hejvilt. Från krossat till flytande. Från poröst till stelning. Från rinnande till krossande etc.

Jag hade även fått leverans av alla högtalare och började bygga ihop systemet för att testa med ljuden.

I mitten av juli åkte jag ner till Tony i Lidköping för att titta på skulpturen, testa högtalare, och prata igenom vad vi behövde göra mer inför vernissagen.

När jag kom hem bestämde jag mig för att bygga en mock-up skulptur för att mixa slutdelen av stycket med rätt riktning och känsla från högtalarna. Jag satte ihop två hinkar med ungefär samma dimensioner som skulpturen, fäste mitt bredbandselement i botten (som skulle vara placeringen även i den riktiga skulpturen) och satte upp de båda plexiglas skivorna snett ovanför mig. På så sätt fick jag en tydligare bild av hur ljudet skulle upplevas på plats och kunde styra placering och slutmix med mer precision.

Augusti 2019:

I början av augusti blev ljuddelen av verket klart. Det landade på 32 minuter och 52 sekunder. De olika formdelarna ser ut såhär:

FORM (ramtid = 25-30 min):

- Materialet (i pulverform) hålls ned - hitta ett pulserande grundtempo där "effekter" tillkommer och avtar cykliskt.
- Vatten tillsätts - hitta ett pulserande grundtempo där "effekter" tillkommer och avtar cykliskt.
- Materialen blandas, ändrar konsistens - Ökar i frekvens och dynamik, jobbar med höger/vänster, dramaturgi
- Stelnar - Långsam sekvens, Kärnfrekvenser introduceras.
- Bränns - Sakral, ritual, - ljud av brännande inifrån.
- Krossas - Kärnfrekvenser ökar och skapar distortion som ger materialkrossandet. - Dynamik/ crescendo - max 1-2 minuter
- TYSTNAD
- Snabb Rewind: sätts ihop ur krossade bitar, Obränns, luckras upp, blir mjukt, formligt tillslut flytande - Jobbar med tempo, ordning, övergångar, materialtexturer som övertar varandra. Likt att jobba med ett material fysiskt - INTENSIVASTE DELEN/CRESCENDO
- Flytande kärna rinner - Cronium, lava, Molten Core, the Elephant foot. (jobbar med ljudbilden, fördelning av ljud, riktning)
- SLUTDEL → Delar av materialet stelnar, sätter sig, svalnar (upprepning från första stelningsdelen, men kortare/snabbare),
- ÅTERTAGNING/CODA → Delar av materialet krossas, Men kärnan förblir flytande - Uppdelat höger/vänster

Veckan innan vernissagen förberedde jag alla högtalare, mp3-spelare, samt tryck sensor (som besökare skulle använda för att sätta igång verket). Den 14e åkte jag ner till Lidköping för att montera ihop högtalare i skulpturen och medverka vid vernissagen den 16e.

Slutresultatet blev två skulpturer, en megafon/blomform samt en bänk att sitta på framför, inramat av en husform i pulverlackat järn. Högtalare fästes i den blomformade skulpturen samt i två plexiglas skivor ovanför bänken. Verket sätts igång via en trycksensor placerad på en skylt i ena husstolpen.

